

deze verklaring kan op het „religionsgeschichtliche” standpunt van Benzinger's geestverwanten bezwaarlijk worden aanvaard.

60. Benzinger legt t. a. p. ook hierop nadruk, dat men van de Davidsstad naar den Tempelberg „opging” (II Sam. 24:18), en daar nu de Westheuvel hooger is dan de Oostheuvel, zou dus de stad Davids alleen hebben kunnen liggen op den Tempelberg, ten Zuiden van den Tempel. Nu lazen we echter bij Josephus (B. J. V, 4, 1) dat de Tempelberg van nature lager was dan de Acra, en dat deze laatste door de Hasmoneën zooveel was verlaagd, dat de tempel erboven uit zichtbaar was. Wil Benzinger aan Josephus recht doen, dan zal hij dit op den Zuidelijken uitlooper van den Tempelberg moeten toepassen, wat groote topographische bezwaren zal medebrengen. En wilde men hiertoe evenwel overgaan, zoo werden nog slechts de kansen gelijk.

Want waar men ook Davids huis plaatst, in elk geval kan het niet gestaan hebben op den top van den heuvel, die later de Syrische Acra droeg, maar slechts op de helling, en wel beneden 't niveau van den Tempelberg. Hiermede komt overeen, dat volgens II Sam. 6:16 Michal door het venster den stoet kon zien, die met de ark in de stad Davids (I Chron. 15:29 tot aan de stad Davids) kwam. Dus was het paleis van David waarschijnlijk aan den stadsmuur gelegen, en deze moet reeds toentertijd noordelijker hebben gelopen dan over den top der latere Acra.

49) Zie mijne „openbare les”, bl. 21.

50) Wilhelm Spiegelberg, Der Aufenthalt Israels in Aegypten im Lichte der ägyptischen Monumente, Strassburg i. E. Schlesier u. Schweikhardt, 1904.

51) F. Schwally in de Theol. Literaturzeitung, 1904, No. 26.

52) Alfred Jeremias, Das Alte Testament im Lichte des alten Orients, Handbuch zur biblisch-orientalischen Altertumskunde, Leipzig, Hinrichs, 1904.

53) Wilhelm Spiegelberg, Aegyptologische Randglossen zum Alten Testament, Strassburg i. E. Schlesier u. Schweikhardt, 1904. — In dit geschrift bespreekt Spiegelberg op bl. 30—31